

Moartea vine de la ruși

În decursul a numai câțiva ani, Alimănescu și agenții "Fulger" au reușit, practic, imposibilul. Lumea își facea din nou curaj să iasă din case după lăsarea întunericului, fără teama unui atac armat sau a bandelor de tâlhari care bantuiseră Capitala. Sub gloanțele comisarului a căzut temutul Petre Silberschmied, poreclit Argintaru, liderul unei bande de spărgători în care activau mai mulți dezertori nemți din corpul de armată Dirlwanger, corp creat, la cererea expresă a lui Himmler, din condamnați la moarte sau la închisoare pe viață. A urmat banda lui Gică Cioc, poreclit Balaurul, și cea a rivalului acestuia Sandu Moise, zis Hitler, datorită mustății asemănătoare cu cea a dictatorului german; infractori din Ferentari specializați în contrabanda cu bunuri furate, jocuri de noroc, prostituție și spargeri de locuințe. Poate cea mai rasunătoare lovitură a dat-o Eugen Alimănescu criminalilor infiltrați în rândul poliției. Este vorba de comisarii șefi Cairo și Voinescu. Foști infractori, aceștia fuseseră recrutați în rândul poliției și numiți chiar comisari în speranța ca vor putea da mult mai ușor de urma eventualilor răufăcători. Socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea din târg, iar cei doi, odată îmbrăcați în uniformă, și-au reluat un mai vechi obicei... spargerile de bănci. Din Brașov și București, cei doi au reușit în doar câteva săptămâni să sustragă din filialele Băncii Naționale o sumă colosală... peste 2 milioane de dolari. Descoperiți de Alimănescu chiar în timpul unui nou jaf, Cairo și Voinescu au ales să se împuște reciproc decât să ajunga din nou în spatele gratiilor. Sau cel puțin așa susține raportul oficial din acea perioadă. Primul hoț din lume căruia i-a venit ingenioasa idee să fure casa de bani cu totul, Lică Ciungu, zis Cap de Fier, a fost capturat tot de comisarul Alimănescu și agenții săi. Mai mult, în urma unei meticuloase operațiuni de filare, "Incoruptibili" români au reușit să lichideze întreaga bandă a spărgătorilor. Nici unul dintre ei nu a scăpat viu. Printre cei care aleseră calea fugii din București se numara și Nicolae Purecica, poreclit Nae Chioru, un individ deja dat în urmărire generală în toată țara pentru mai multe crime, jafuri și tâlhării, majoritatea petrecute în Ferentari. De această dată, criminalul alesese Oradea ca viitoare țintă și, la scurt timp, orașul transilvănean intra în stare de șoc. Zeci de atacuri armate asupra oamenilor nevinovați lăsau în urmă o mulțime de victime, dar ceea ce era de-a dreptul sinistru era modul în care victimele erau ucise. Criminalii nu se mulțumeau doar cu tâlhărirea nevinovaților ci, pentru a-i reduce la tăcere, îi tranșau asemenea vitelor de la abator. Omorurile au fost atât de numeroase încât autoritățile orădene s-au văzut nevoite să apeleze la singurul om care putea să pună stavilă ororilor, comisarul Eugen Alimănescu. Deghizat în om de afaceri, omul legii îi dădea de urmă criminalului și se lasa condus în mijlocul întregii bande. Ceea

ce părea a fi o nouă tâlharie urmată de crima s-a transformat, însă, în măcel. Agenții "Fulger" au deschis focul la vederea răufăcătorilor. În doar câteva minute, din grupul lui Nae Chioru nu



**Ministrul de Interne,
Teohari Georgescu**

mai rămăseseră decât câteva cadavre ciuruite. Dar totul are un sfârșit. Bucureștiul arata altfel și oamenii înțelegeau că pot să trăiască liber, fără teama gangsterilor care îi terorizaseră nu de mult. Alimănescu era un nume cu notorietate în rândul criminalilor și toți evitau să și-l pună pe urme.

A venit însă "Cazul de la Sinaia", caz descris de fostul comisar, Traian Tandin, în cartea sa "Jafuri celebre din România". Chemat să investigheze furtul unei cantități impresionante de bijuterii din casa unui aristocrat din Sinaia, comisarul dădea rapid de urma răufăcătorilor. Era vorba de o întreagă bandă formată din ofițeri ruși. Cum la vremea aceea, România se afla în plină ocupație sovietică, cazul părea cu atât mai dificil. Obișnuit să nu facă nicio concesie, Alimănescu i-a chemat pe toți cei implicați în casa pe care o jefuiseră de curând. A urmat un schimb rapid de focuri iar ofițerii ruși zăceau într-o baltă de sânge. A fost sfârșitul comisarului Alimănescu. Ceea ce a urmat este învăluit în mister. Arestat, comisarul a fost condamnat la ani grei de închisoare pentru omor deosebit de grav. O versiune a poveștii spune că ar fi fost aruncat din trenul ce îl ducea către închisoarea comunistă. O altă sursă indică faptul ca Alimănescu ar fi fost executat la scurt timp după încarcerare. Cert este că autoritățile comuniste au încercat cu orice chip să îl șteargă din amintirea oamenilor. Rapoartele sale au dispărut în mare parte alături de multe dintre articolele care îi redau acțiunile. Grupul "Fulger" a fost desființat, iar membri săi și-au pierdut urma. În fond, în lumea comunistă tocmai se instaura un alt fel de Mafie.

psiholog Simona Sima

